

καὶ σήμερον ὑφισταμένη ἐπίσημος „ἐφημερίς τοῦ Λονδίνου“, τοῦ ὁποίου τὰ πρῶτα φύλλα κατήντησαν τόσον σπάνια, ὥστε καὶ αὐτὴ ἢ εἰς τοιαῦτα ἀντικείμενα πλουσιωτάτῃ βιβλιοθήκῃ τοῦ κόσμου, ἢ τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, ἔχει μόνον ἓν ἀντίτυπον ἑνὸς καὶ μόνου ἀριθμοῦ. Μὲ τὰ „Νέα“ τοῦ ὁ Λόυδ δὲν ὠφέλησεν ἑαυτὸν, διότι τὸ φύλλον μετὰ ἐβδομήκοντα ἐβδομάδων ὑπαρξὶν ἐπαύθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων, ἴσως διότι ἕνεκα τῆς ἀφθονίας τῆς ὕλης τοῦ παρέβλαπτε τὰ συμφέροντα τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος. Μόλις ἂψ' οὗ παρήλθον τριάκοντα ἔτη, ἤρχισεν ἐκ νέου νὰ ἐκδι-

ἔν Ἀγγλίᾳ ναυτικὴ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρία, ἀποτελουμένη ἐξ ἐμπορευομένων, οἱ ὅποιοι το ἔργον τῶν ἀπέφευγον πάσῃ δυνάμει νὰ ἐκτελῶσι δημοσίᾳ, ἀλλ' ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ἐπισύραντες ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν τῆν ἄλλως ἀδικαιολόγητον καταφορὰν τῶν ἐκάστοτε ἀγγλικῶν κυβερνήσεων. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, τῷ ὄντι φίλεργοι καὶ φιλήσυχοι εἰς τὸ ἄκρον, ἔζων βίον μονήρῃ ἐνδαισιώμενοι ἐν οἰκήμασι, τὸ ὅποια ὁμοιάζον μᾶλλον πρὸς μοναστήρια, ἐν οἷς ὅμως δὲν προσεήχοντο, οὐδ' ἀνέπεμπον μολπὰς καὶ δεήσεις, ἀλλὰ συνήπτον ἐμπορικὰς γνωριμίας καὶ σχέσεις, θε-

ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ.

δεταὶ ὑπὸ τὸν τίτλον „Lloyd's List“, ὅψ' ὃν καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀκμάζει ὡς ὄργανον τοῦ λονδινικοῦ Λόυδ. Ἡ ὑπόληψις αὐτοῦ ἠῤῥξανε ὅλον ἐν, αἱ ἐν τῷ καφεναίῳ τοῦ ἐργασίαι ἐποπλασιάζοντο, αὐτὸ δὲ τὸ καφεναεῖον ἀνῆρχετο ἀπὸ βαθμίδος εἰς βαθμίδα καὶ σὺν τῷ χρόνῳ μετετρέπη εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς καθίδρυμα, τὸ ὁποῖον φέρει καὶ σήμερον τὸ ὄνομα τοῦ Λόυδ καὶ ἐν ᾧ παρ' ὅλας τὰς βελτιώσεις καὶ μετατροπὰς αἱ αὐταὶ κατ' οὐσίαν συνάπτονται συμφωνίαι, αἵτινες καὶ πρὸ δύο αἰώνων ἐν τῷ μικρῷ καφεπωλείῳ τῆς Tower-Street. Ἡ ἀνάπτυξις αὐτῇ τοῦ Λόυδ δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς μία τῶν αἰτιῶν, αἵτινες παρεκώλυσαν τὴν ἔγκαιρον ἐν Ἀγγλίᾳ σύστασιν ναυτικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν, διότι ὁ κόσμος εἶχεν ἐθισθῇ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἀσφάλειαν, ἀντιπροσωπευομένην ὑπὸ τῶν διαδόχων τοῦ Λόυδ.

Καθ' ὃν ὅμως χρόνον ἀνέδυσεν ἀπὸ τῆς ἀφανείας καὶ ἀσημότητος τὸ ὄνομα τοῦ εὐφυοῦς καφεπωλῆου ὑπῆρχεν ἤδη

σαντες αὐτοὶ τὰς βάσεις τοῦ μετέπειτα τεραστίως ἀναπτυσθέντος ὑπερωκεανικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἀγγλίας.

Ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν πρωτογενῶν τούτων ἐμπορομασιτῶν οἱ ἐπισημότεροι, συνεννοηθέντες πρὸς ἀλλήλους καὶ σχηματίζαντες ἐταιρίαν μεγάλην, ἠγόρασαν τῷ 1774 τὸ κατ'ἀσθημα τοῦ Λόυδ καὶ δανεισθέντες τὸ ἤδη περιώνυμον καταστὰν ὄνομά του μετώκησαν εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς κείμενον μεγαλοπρεπὲς κτίριον τοῦ χρηματιστηρίου, οὗτινος ὁλόκληρον τὸ πρῶτον πάτωμα καταλαμβάνουσι τὰ γραφεῖα τῆς ἐταιρίαςτων.

Κατ' ἀπομίμησιν τοῦ μεγαλεπήβολου ἀγγλικοῦ ἰδρύματος συνεστήθησαν καὶ ἐπὶ τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης παρόμοιαι ἐταιρίαι, τὴν αὐτὴν φέρουσαι ἐπωνυμίαν μὲ τὴν προσηγμένην μόνον τοῦ ὀνόματος τῆς χώρας, εἰς ἣν ὑπάγονται. Οὕτω λοιπὸν ἡ Αὐστρία ἔχει τὸν ἰδικὸν τῆς Λόυδ, ἐδρεύοντα ἐν Τερνέστη, πρὸς ὃν πάντες σχεδὸν οἱ Ἕλληνες ἐμ-